

هشدار شیوع آسم در کودکان ایرانی

یک متخصص بیماری‌های کودکان گفت: شیوع آسم در ایران رو به افزایش بوده و سرعت آن بین کودکان بیشتر از افراد بالغ است.

جام جم آنلاین: یک متخصص بیماری‌های کودکان گفت: شیوع آسم در ایران رو به افزایش بوده و سرعت آن بین کودکان بیشتر از افراد بالغ است.

رضا رضایی آسم را یکی از معضلات مهم بهداشتی در جوامع مختلف و از جمله کشورمان دانست و افزود: بر اساس مطالعات انجام شده میزان شیوع آسم در ایران بین 10 تا 35 درصد گزارش شده است.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا مصرف آنتی‌بیوتیک در دوران شیرخوارگی خطر آسم کودکی را کاهش می‌دهد یا خیر، گفت: در آمریکا سالانه نزدیک به یک میلیون نسخه با تجویز بی‌رویه آنتی‌بیوتیک برای درمان آسم نوشته می‌شود که از یک سو مقاومت و عوارض دارویی را افزایش داده و هزینه‌ها را بالا می‌برد و از سوی دیگر خطر ابتلا به بیماری‌های حساسیتی را دوچندان می‌کند.

به گفته وی، مطالعات نشان می‌دهد که احتمال ابتلا به آسم در کودکانی که در 6 ماهه نخست زندگی، آنتی‌بیوتیک مصرف کرده باشند، 52 درصد بیش از آنهایی است که آنتی‌بیوتیک مصرف نکرده باشند؛ مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها و بالا رفتن خطر آسم و آلرژی به «#فرضیه بهداشت«؛ مربوط می‌شود که افزایش شیوع آسم در جوامع پیشرفته را که فرزندان آنها در وضعیت بهداشتی مطلوب رشد می‌کنند، توجیه می‌کند.

وی خاطرنشان کرد: کودکان آمریکایی در 6 ماهه نخست زندگی با آنتی‌بیوتیک تماس پیدا می‌کنند که عمدتاً به دلیل عفونت‌های ویروسی دستگاه تنفسی فوقانی است که آنتی‌بیوتیک تأثیری بر آنها ندارد.

عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران تصریح کرد: وضعیت در کشور ما اگر از آمریکا بدتر نباشد، بهتر هم نیست و تجویز آنتی‌بیوتیک‌های وسیع‌الطیف رو به افزایش است؛ مطالعات جدید باید پزشکان را به اجتناب از مصرف بی‌رویه و غیرضروری آنتی‌بیوتیک مخصوصاً در کودکان کم‌خطر ترغیب کند و در صورت نیاز به دارو از به کارگیری داروهای وسیع‌الطیف خودداری شود.

اصطلاح «#فرضیه بهداشت«؛ بیان می‌کند که محیط‌های کاملاً بهداشتی و ضدعفونی شده‌ای که بسیاری از کودکان کشورهای توسعه یافته در آنها رشد می‌کنند، ابتلا به آسم و آلرژی را افزایش می‌دهند.

بر اساس این فرضیه، زمانی سیستم ایمنی انسان برای مبارزه با موجودات ریز محیطی آماده بود، اما با روی کار آمدن بهداشت و از بین رفتن این موجودات، سیستم ایمنی دیگر کار زیادی برای انجام دادن ندارد، بنابراین با دشمنی می‌جنگد که در واقع وجود ندارد و در برخی موارد به سلول‌های بدن حمله کرده یا موادی را دشمن بدن در نظر می‌گیرد که در حقیقت هیچ ضرری برای بدن ندارند و به این ترتیب ممکن است جلوی ورود موجوداتی را که برای رشد سیستم ایمنی بدن مفید هستند، بگیرد. (فارس)